

El Temps de les Arts

WORLD ARTS

ARTS VISUALS ▾

ARTS ESCÈNIQUES ▾

MÚSICA ▾

PATRIMONI

ARQUITECTURA

ALTRES ▾

Manel Esclusa a la inauguració el passat 8 d'octubre - Fotografia de Control Z -
Comunicació. Cessió d'ACVIC.

ARTS VISUALS

Prengui la llum, si us plau - Manel Esclusa

Blai Marginedas 14 oct. 2021

*De la mà d'ACVIC (Centre d'Arts
Contemporànies de Vic), Manel Esclusa*

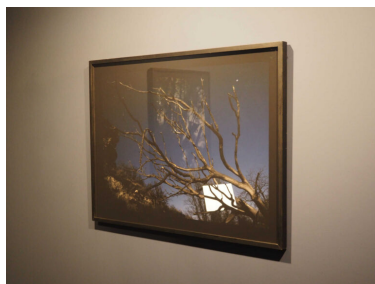
presenta “El llegat de la llum”, un conjunt de quatre exposicions que repassen la seva trajectòria com a fotògraf.

*El llegat de la llum, Manel Esclusa
A cura de Laura Tarré
Espais d'exposició: ACVIC (Centre
d'Arts Contemporànies de Vic),
Museu de la Pell, Temple Romà i Sala
d'exposicions de l'Escola d'Art de Vic
Fins al 9 de gener de 2022*

En ple segle XXI, les imatges són arreu. Mirem on mirem, són aquí i allà, i demanen la nostra atenció fins a engolir-nos. Nosaltres, consumidors visuals, no sabem com escapar-ne i quedem atrapats per la llum que desprenen les pantalles. Ens hem oblidat de reposar la vista i de mirar cap a la foscor.

Manel Esclusa ha estat obsessionat tota la vida per la foscor. Des dels seus primers treballs, el negre ja pren protagonisme en la seva obra. L'ombra cobreix les fotografies d'Esclusa, n'ocupa la superfície i sols deixa escapar perfils de llum, que ens permeten resseguir una silueta. Per a Esclusa, la llum té el paper del secundari necessari que dona sentit a

l'actor principal.

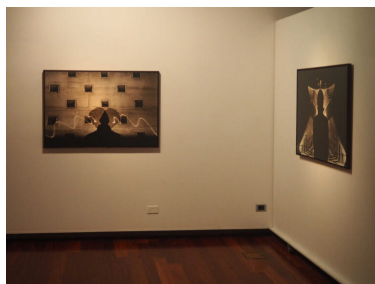

L'ombra del paisatge, de
Manel Esclusa. Fotografia
de Blai Marginedas

Aquesta antologia que ACVIC dedica al fotògraf vigatà es compon de quatre exposicions, que repassen l'evolució que ha patit el treball d'Esclusa durant més de quatre dècades de carrera continuada. Segons l'artista, no hem de considerar la mostra com una retrospectiva, ja que malgrat que podem trobar-hi treball antic, també hi podem descobrir obra inèdita o més recent de l'autor.

Esclusa sempre afronta els seus projectes personals a través de sèries fotogràfiques. En cada projecte, el fotògraf intenta retratar el mateix tema des de punts de vista diferents. Amb aquest gest, l'autor genera una col·lecció de fotografies que l'obliguen a estar en el lloc i el moment adient per disparar la càmera i, per tant, confereixen una experiència impossible de mostrar

en una sola imatge.

Sillepsis, de Manel Esclusa.
Fotografia de Blai
Marginedas

Al Museu de la Pell, hi podem trobar la mostra que dona títol al conjunt d'exposicions, *El llegat de la llum*. En aquest espai, s'hi exposen sèries antigues dels anys 70, com *Gits*, *Ahucs* o *Els ulls aturats*, que ens mostren un Esclusa que transita per un simbolisme visual suggeridor que obliga l'espectador a rellegir la imatge per tal de fer-se una idea del que veu en primer pla i del que s'hi amaga al darrera. En aquest primer espai, també trobem *Sillepsis*, treball que significarà un trencament amb la seva obra anterior, a més d'un punt de no retorn, a partir del qual l'autor focalitzarà la seva obra posterior en les ombres. A mesura que la seva fotografia es vagi endinsant en la foscor, l'autor es veurà obligat a utilitzar llargues exposicions que li aportaran una tensió visual, com demostren algunes sèries dels anys

80, com *Venezia o Urbs de Nit*.

En contraposició a aquests primers treballs, a ACVIC hi descobrim l'obra més actual. Una de les sèries més recents és *Lluna i ombra*, un treball que el fotògraf ha estat realitzant al llarg dels últims mesos, durant els quals, de forma metòdica, ha sortit a passejar pel bosc de nit per fotografiar arbres que apuntava amb una llanterna. A les imatges resultants, hi trobem branques totalment blanques, cremades per l'impacte de la llum. Alhora, el resultat ens pot recordar les imatges generades amb la tècnica dels fotogrames, una de les primeres tècniques fotogràfiques en què les imatges no s'obtenen a través d'una càmera, sinó disposant els objectes damunt d'una superfície fotosensible.

Eclipsi, de Manel Esclusa.
Fotografia de Blai
Marginedas

En el mateix espai, hi descobrim també treballs anteriors, però que

comparteixen òrbita amb *Lluna i ombra*. En són alguns exemples *L'ombra del paisatge* o *Eclipsi*. En *L'ombra del paisatge*, Esclusa fotografia els arbres i utilitza una cartolina blanca per tal de ressaltar-ne l'ombra. A *Eclipsi* mostra com els minúsculs forats de les fulles d'un arbre generen el mateix efecte que les càmeres estenopeiques, i la llum, en passar-hi a través, reflecteix a terra centenars de vegades un eclipsi de sol.

Malgrat que poques vegades l'acció del fotògraf té lloc davant de la càmera, Esclusa considera que el seu treball es pot llegir com a performàtic, ja que per fer les fotos cal que el fotògraf es trobi en un lloc i en un moment determinat, i mantingui una actitud activa de recerca davant la realitat per tal que la imatge pugui sortir a la llum.

Jardí d'Humus, de Manel
Esclusa. Fotografia de Blai
Marginedas

Aquesta voluntat performativa la

podem llegir a la sèrie *Jardí d'Humus*, que trobem a la Sala d'Exposicions de l'Escola d'Art de Vic. Aquí, Esclusa ens sorprèn amb un recull de fotografies de grans dimensions i saturades de color, que xoquen amb la sobrietat del blanc i negre que domina la seva obra. En aquest treball, Esclusa es posa els guants de jardiner i fa germinar un seguit d'imatges de les quals no és l'únic autor. Per realitzar aquest treball, va enterrar negatius en testos del seu jardí i va deixar que la humitat i les casuístiques del clima malmetessin les pel·lícules. Un cop germinats, l'artista va recollir i positivitzar els negatius. El resultat és una col·lecció de fotografies que, amb la seva violència expressiva, ens remet més a la pintura expressionista abstracte que a una fotografia.

Va iniciar la sèrie el 1994, després que se li inundés la casa i l'aigua malmetés una part important del seu arxiu. En recuperar els negatius va descobrir com la humitat havia provocat unes afectacions de potencial interès pictòric en algunes de les pel·lícules. A partir d'aquesta experiència, Esclusa va iniciar una recerca experimental que va

culminar en *Jardí d'Humus*.

El gest que el fotògraf fa a *Jardí d'Humus* amaga un seguit de preguntes sobre els límits de la fotografia i de l'autor. Al mateix temps, Esclusa suggereix un seguit de preguntes sobre com l'atzar pot alterar la capacitat de la fotografia de preservar un moment o anticipa –fins i tot sense ser-ne del tot conscient– debats encara vigents, que qüestionen, des d'una perspectiva no-humana, el poder de l'ésser humà sobre els processos biològics.

Jardí d'Humus, de Manel
Esclusa. Fotografia de Blai
Marginedas

Al Temple Romà, hi trobem la darrera exposició, *Vinc de Vic*, que vol ser un homenatge a la ciutat de naixement de l'artista. En aquesta sèrie, el fotògraf ens reitera, una vegada més, que la seva fotografia és directa i s'explica per si sola. Totes les imatges de Manel Esclusa cerquen endinsar-se en les ombres

per tal de descobrir-hi la llum.

L'exposició organitzada per ACVIC ha comptat amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell, l'Escola d'Art de Vic, el Museu de l'Art de la Pell, el Temple Romà-Patronat d'Estudis Osonencs i el festival de fotografia analògica Revela't. A més, la mostra està dins del cicle d'activitats dels 10 anys d'ACVIC i del desè aniversari de la inauguració del Museu de la Pell de Vic.

Vinc de Vic, de Manel
Esclusa. Fotografia de Blai
Marginedas

Blai Marginedas

Blai

Marginedas

Graduat en Art i

Disseny he

desenvolupat la

meva carrera professional entre

la gestió cultural

contemporània i popular, el

disseny gràfic i el comissariat i

la reflexió cultural.

També he format part de

**col·lectius artístics com Morir
de Frío i Supterranis.**